

■ Faiq HÜSEYİNBOYLİ

17 iyun 2017

WWW.KASPI.AZ

ƏDƏBİ GƏNCLİK

14

Eşqə bax, İlahi, əriyib gedir,
Heç nə qalmaz yaxın vaxta başımda.
Eşqə bax, gül kimi quruyub gedir,
Mənim daş başımda, taxta başımda.

Nə yağış yağışdı, nə qar otaqda,
Eheeyyy... məndən başqa kim var otaqda?
Soyuyur bədənəm bu dar otaqda,
Üşüdüür telimi şaxta başımda.

“Naxırdan axura” yaxır adamı,
Elə adam-adam yıxır adamı.
Həyat və cəmiyyət sıxır adamı,
Qəfəsə bənzədi noxta başımda.

Günəş də çıxacaq. Allah kərimdi!
Söz mənim ağamdı, söz nökrəimdi.
Mənim fikirlərim ümid yerimdi,
Mənim fikirlərim saxta... başımda.

Bu çıraq ömrümü belədim hissə,
Eh, daha nə deyim...
bəsdı...
nə isə...
Aldandım duyğuya, yenildim hissə,
Nolsun ki, ağıl var çox da başımda?

SEVGİDƏ QÜRUR OLMUR

Nə axşam axşam kimi,
Səhər olmur səhər də.
Sənin kimi darıxmır,
Qadınlar bu şəhərdə.

Sənin kimi sevməyir,
Sevgisi bol olanlar.
Sənin kimi axtarmır,
Bəzən unudulanlar.

Sənin kimi kövrəlmir,
Ağlamır Allah belə.
Od püskürmür cəhənnəm,
Nəfəs belə, ah belə.

Etirafdı: görmədim
Nə əvvəllər, nə sonlar.
Bu necə bir qüvvədir,
Anlamaz nyutonlar.

Hər bir şey var bu Eşqdə,
Ehtiras, Söz və Ölüm.
Bircə, bircə qürurun,
Qürurun yoxdur, gülüm.

Sevidə qürur olmur... * * *

Otuz ildir yoxuşdayam,
Bu yollar düzə çıxmadı.
Sevincim çiçək açmadı,
Çəmənəm dizə çıxmadı.

Bu ruhun, canın adıyam,
Sanki cəhənnəm oduyam.
Mən zülmətlər övladiyam,
Gecəm gündüzə çıxmadı.

Nələr oldu, nələr, nələr...
Qəmlə doldu piyalələr.
Yazdım şeirlər, nəğmələr,
Mən duyan sözə çıxmadı.

Yarandı Göy, Yer eşq ilə,
Oxundu hər sirr eşq ilə.
Yandı canım bir eşq ilə,
Yandı da, közə çıxmadı.

Kədərime satdı məni,
Yedi məni, uddu məni.
Bu yollar aldatdı məni,
Bu yollar sizə çıxmadı.

GÜZGÜDƏKİ ADAM

Günəş dənizdən doğur,
Dağda batır, bilirsən.
Solda həyat başlayır,
Sağda bitir, bilirsən.

Bilirsən ki, axşamlar
Haram olur yuxular.
Bir gün gələr bu ömür
Ayağına yıxılar.

Bilirsən ki, həyatın
Qanunu-qaydası var.
Deyirlər, ağlamağın
Ürəyə faydası var.

Bilirəm ki, bilirsən,
Sözü anlamaq nədi...
Bilə-bilə etdiyini
Səhvi danlamaq nədi...

Bu tənhalıq, yalnızlıq
Göl oldu dama-dama.
Getdikcə öyrəşirsən,
Güzgüdəki adama.

ZAMAN KEÇİR

Zaman keçir güllə kimi,
Sızlayır yara yeri...
Ağarır ömrün bənizi,
Ağarır qara yeri.

Hər işdə bir xeyir var,
Yanımda sənənin yanımda.
Yolum haqqın yoludu,
Həqiqət ünvanımda.

Hər il ömür boy atır,
Hər il ömür gödəlir...
Can torpağa əyilir,
Ruh səmaya yüksəlir.

SƏADƏT ADAMI

Dünya ged-gəl dünyasıdı.
Hamı gedir, hamı gəlir.
Oturub sözün taxtında,
Şairin ilhamı gəlir.

Kim kim ilən, nə nə ilən?..
Uç, ey könül, durma ilən.
Davul ilən, zurna ilən
Səadət adamı gəlir.

Üz yox ki, üzündən öncə,
Söz yox ki, sözündən öncə.
Adamın özündən öncə,
Adı gəlir, namı gəlir.

BƏSİMDİ

Şeirlərdə misra-misra özüməm,
Beş-on nəfər duyan varsa, bəsimdi.
Yar yanımda yar deyilsə, eybi yox,
Ruhu ilə mənə yarsa, bəsimdi.

Eşqi ilə bağlayıb dörd yanıma,
Dondurub hər saatımı, anımı.
Bu od ilə, atəş ilə canımı,
Səhər-axşam sarsa, sarsa... bəsimdi.

Kim doldurar eşqi ilə boş vaxtı?
Kim əridib mum ələyər daş vaxtı?
Bu ömrümün payız vaxtı, qış vaxtı,
Bahar mehi məni vursa, bəsimdi.

Sevən qəlbi bu həsrətdən qanasa,
Sevdiyini hər addımda sınaşa,
Güzgüləri dönə-dönə qınasa,
Mənim üçün xəyal qursa, bəsimdi.

Haqq uğruna keçdim daşdan-dəmirə,
Qaraladım öz baxtımı kömürdən.
Şikayətim, gileyim yox ömürdən,
Daha məni həyat yorsa, bəsimdi.

Mən yerdəyəm, göydə süzür xəyalım,
Divanəlik, dəvşlikdi bu halım.
Can evimi viran qoysa vəfalım,
Ürəyimi belə qırsa, bəsimdi.

ƏRİYİR ÖMRÜM

Şaxta vurub, yel kəsib,
Quruyur ömrüm belə.
Qayğı-qayğı əriyir,
Çürüyür ömrüm belə.

Hal kimdədi haliyca,
Yol hardadı yoluca?
Bu cəsədi dalıyca,
Sürüyür ömrüm belə.

Kimdi qul, kimdi ağa?
Bir canım var - sadağa...
Məni qara torpağa,
Kürüyür ömrüm belə.

Bu candı, yoxsa dəmir?
Nə var içinə gömür.
Şam misalı, bir ömür
Əriyir ömrüm belə.

SADƏCƏ

Sadəcə ilham pərim,
Sevir məni, sadəcə...
Yəni, söz də sevgidi,
Sevgi yəni, sadəcə...

Ahı-amanı gördüm,
Köhnə zamanı gördüm.
Düzdə dumanı gördüm,
Dağda çəni sadəcə.

Dağları aşmaq qalır,
Sehirlə başmaq qalır.
Mənə dolaşmaq qalır,
Bu çəmənə sadəcə.

Yollarında yoruldu,
Düşdüm, sındım, qırıldım...
Unutduqca vuruldu,
Sevdim səni, sadəcə.

Axar sular, durulmaz,
Sevən ürək yorulmaz.
Ölməklə sevmək olmaz,
Bu vətəni sadəcə.

GƏL, EY PƏRİ

Gəl ey pəri, bu axşam,
Hissimi sözə döndər.
Mənim bir kədərini,
Əlliye, yüzə döndər.

Sözdü şair sənəti,
Söz - şair səltnəti.
Nura çıxart zülməti,
Aya, ulduza döndər.

Sözle qurdum taxtımı,
Qızıl eylə vaxtımı.
Bu qarımış baxtımı,
Bir gözəl qıza döndər.

Sən ol ruhun rəhbəri,
Yazaq Eşqin dəftərin.
Bizi “biz” et, ey pəri,
Gəl, bizi “bizə” döndər.

ADIM FAİQ

Adıma Faiq dedilər,
Dilə gətirdilər məni.
Xeyalların qanadında,
Yola ötürdülər məni.

Küləkmi, ahmı bu əsən?
Hardasan, ey səbr kəsən?
Harda tapdılar görəsən,
Harda itirdilər məni?

Əldən saldılar atımı,
Əcəl qurdu saatımı.
Tükəndirib həyatımı,
Niyə bitirdilər məni?

Sözü dilimdən aldılar,
Candı, ölümlə aldılar.
Ömrü əlimdən aldılar,
Sona yetirdilər məni.

GÜNLƏRİM

Niyə itirdiz ömrümü,
Canımı alan günlərim?
Yediz, bitirdiz ömrümü,
Acından ölənlər günlərim.

Doldurmuşam səbrinizi,
Duymamışam kibrinizi.
Bilməmişəm qədrinizi,
“Qədrimi bilən” günlərim.

Kimdi belə doyub ötən,
Ürəyini soyub ötən?..
Ağlar günə qoyub ötən,
Üzümə gülən günlərim.

Düşür içimə xal kimi,
Arzu kimi, xəyal kimi.
Cavabsız bir sual kimi,
Üstümə gələnlər günlərim.

Sirr almışam sirdaşından,
O başından, bu başından.
Bircə-bircə yaddaşından
Adımı silən günlərim.